

LEVHARTÍ MLÁĎATA ZKOUMAJÍ SVĚT

Mláďata vzácného druhu levharta mandžuského, který ve volné přírodě žije v počtu posledních zhruba 130 jedinců, se mají čile k světu. Sebevědomá a pečující matka se o ně vzorně stará. I při nedávné bouři a dešti je přenesla do sucha a věnuje jim veškerou svou pozornost. Mláďata zdárně přibývají na váze, seznamují se nejen se světem, ale už i s masem. Každé je však úplně jiné. „Prozatím jsou kořata odkázána na mateřské mléko, ale zkoumají už i maso, které prozatím olizují a žužlají. Každé z nich je úplně jiné. Sameček hýří temperamentem, samička je daleko více bojácná,“ uvádí ošetřovatel Tomáš Podhorka, jenž jim chystá jejich první hračku. Nebudou v ní však rozhodně hrkat žádné kuličky, její obsah zajistí něco daleko více příhodnějšího - mleté maso. Zoo Olomouc chová levharty od roku 2001 a doposud se v ní narodilo 15 mláďat. Poslední odchovaný samec odcestoval v roce 2018 do Anglie, kde už se také stal otcem. Aktuálně tento druh chová na celém světě 91 institucí v počtu 190 jedinců.

ŽIVOT VE VOLNÉ PŘÍRODĚ

Počty zvířat v zajetí převyšují jejich počet v přírodě. Původní monitoring v 70. letech minulého století zjistil pouze 32 jedinců (za využití stop zanechaných ve sněhu), ještě v roce 2000 se jeho stavy odhadovaly na pouhých 22-28 jedinců. Poslední léta se zvýšily až na 130 zvířat, která byla spočítána v roce 2024 pomocí fotopastí. Vážnou hrozbou pro levharty je pytláctví, ale i lesní požáry, nebo těžba dřeva a nerostných surovin. Ruské a západní ochránářské skupiny utvořily organizaci Amur Leopard and Tiger Alliance (ALTA), která se má pokusit ohrožené levharty a tygry ussurijské zachránit. Snahou o záchranu levharta mandžuského se zabývá i WWF. Populaci v přírodě musí podpořit ta ze zoo, tak aby se docílilo dostatečné genetické diverzity. Bohužel ochránářským snahám nyní brání válka.

OBECNÉ INFORMACE

V přírodě se levhart mandžuský vyskytuje pouze na Dálném východě, kde obývá nedotčené lesy. Jedná se o velkou formu levharta skvrnitého, nejseverněji žijící poddruh. Jako jediný druh levharta dokáže přežít jak v extrémním horku, tak extrémní zimě – jeho srst měří v zimě až 7,5 cm. V jeho domovině v zimním období klesají teploty hluboko pod bod mrazu (-30 °C). Zbarvení má světlejší s velkými rozetami. K dalším rozpoznávacím znakům patří dlouhý, hustě osrstěný ocas a šedě zbarvené oči. Na lov se vydávají obvykle v noci. Kořist odnáší na skryté místo, někdy s ní vylézá i na stromy.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing

+420 608 101 325

